

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2023:244852
Datë: 15.03.2024
Numri i dokumentit: 05455706

C-IV-14-0760
Parashtruesi i kërkesës

M M nga fshati U, Komuna e Fushë Kosovës

Kundër

Pala kundërshtare

Agjencia Kosovare e Privatizimit – AKP (N.SH. Kombinati i Pambukut “Yumco” në Likuidim), Rr. “Dritan Hoxha” nr.55, Lakrishte, Prishtinë

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS) sipas gjyqtarit Gazmend Sylaj, me 15 mars 2024, lëshon këtë:

AKTGJYKIM

- 1. Kërkesa për rishikim të Aktvendimit të Autoritetit të Likuidimit aprovohet si i bazuar.**
- 2. Shfuqizohet Aktvendimi i autoritetit të likuidimit PRN078-0507 datë 8 janar 2014.**
- 3. Obligohet Autoriteti i Likuidimit i AKP që ankuesit, M M që në emër të kompensimit të pagave të papaguara, ti paguhet shuma prej 1,210.01 Euro.**
- 4. Secila palë i bartë shpenzimet e veta.**

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 12 shkurt 2014, ankuesi parashtroj një kërkesë, të emërtuar padi, për rishqyrtimin e Vendimit të Autoritetit të Likuidimit (në tekstin e mëposhtëm AL) PRN078-0507 datë 8 janar 2014 (në tekstin e mëposhtëm Vendimi), me të cilin i është refuzuar si e pa vlefshme kërkesa për kompensimin e pagave të papaguara, për periudhën prej muajit nëntor 2002 gjer mars 2004, në shumë prej 1,210.01 (një dy një zero zero një) Euro, ndaj N.SH. Kombinati i Pambukut “Yumco” (në Likuidim).

Ankuesi vendimin e AL e kundërshtoj për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të dispozitave materiale.

Ankuesi fillimisht pohon se Bordi i AKP, i nga mbledhja e mbajtur me 31 tetor 2013, ja njuh statusin e punëtorit dhe sipas listës së publikuar, gjendet në listën e punëtorëve të cilët gëzojnë të drejtën në 20% nga privatizimi i NSH.

Tutje pohon se me njoftimin e AKP, është informuar mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës duke filluar nga data 24 qershor 2006. Ankuesi gjithashtu pohon se Zyra Regjionale e AKP me njoftimin nr. 558 datë 10 qershor 2013 ka lëshuar një akt juridik mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës.

Sipas ankuesit, AL gabimisht ka zbatuar dispozitat e nenit 608, të Ligjit për punën e bashkuar, sepse sipas ankuesit paragrafi 2 thekson se tek parashkrimet duhet të aplikohen dispozitat e përgjithshme mbi parashkrimin. Tutje sipas ankuesit, parashkrimi është dashur të llogaritet nga data 24 korrik 2013. Sipas ankuesit edhe po të aplikohet parashkrimi atëherë procedura e parashkrimit do ishte me 24 korrik 2016.

Nga gjitha arsyet propozon që kërkesa e tij të aprovohet dhe vendimi i AL të priset.

Kërkesës i janë bashkangjitur:

- Kopja e Njoftimit lëshuar nga ana e AKP, e datuar 10 qershor 2013 nr. 14. Sipas këtij njoftimi shihet se ankuesit i është ndërprerë marrëdhënia e punës duke filluar nga 24 qershor 2006, si rezultat i shitjes përmes tenderit dhe se pagat – shumat e papaguara do të mbesin përgjegjësi e punëdhënësit (në tekstin e mëtuftjeshëm NJOFTIMI), dhe
- Kopja e Vendimit të AL.

Bazuar në urdhrin e gjykatës, AKP me 9 qershor 2021, parashtror përgjigjen.

AKP pohon se kërkesa është e pabazuar. AKP pohon se ankuesi që nga muaji nëntor i vitit 2002 nuk ka kryer asnjë punë dhe se nuk ishte kthyer në vendin e tij të punës. AKP tutje pohon se barra e provës i bie ankuesit, sipas dispozitave ligjore të Ligjit për procedurën kontestimore. Sipas AKP, sipas dispozitave të Ligjit mbi marrëdhëniet e detyrime – LMD dhe Ligjit për punën e bashkuar, nuk ekziston detyrimi ndaj ankuesit për shkak se përmbushja e saj është e pamundur respektivisht kërkesa është e parashkruar (neni 137, 361 dhe 606). AKP përfundimisht pohon se kërkesa kreditore e ankuesit është parashkruar në kuptim të Ligjit mbi punën e bashkuar – LPB. AKP i referohet vendimeve të gjykatës. Nga të gjitha këto arsye propozoj që ankesa të refuzohet si e pabazuar dhe Vendimi i AL të vërtetohet.

Përgjigjes i është bashkangjitur, kopja e komunikimit, e-mailit, mes zyrtarëve të AL.

Mbrojtja e AKP, ju dorëzua ankuesit me 15 korrik 2021.

Nuk është parashtruar përgjigje.

Duke ju referuar përgjigjes së AKP, lidhur me lëndën C-IV-14-1490, me anë të së cilës është parashtruar lista e punëtorëve të NSH “Yumco, shihet se ankuesi ishte punëtor i NSH (nr. rendor 14) dhe atë duke filluar nga data 31 gusht 1990. (në tekstin e mëtuftjeshëm LISTA E PUNËTORËVE).

Arsyetimi ligjor

Kërkesa për rishikim konsiderohet si e bazuar.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa e vërtetojnë atë dhe merr Aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Gjykata konsideron se lidhur kompensimin, parashihet se si rezultat i shitjes apo privatizimit apo edhe likuidimit nga ana e AKP, duke u bazuar në nenin 40 të SHTOJCËS së Ligjit për AKP mbi prioritet e kërkesave dhe interesave, paragrafi 1.6 pika 1.6.1 parashihet kërkesat për pagat e punonjësve të cilat nuk janë paguar deri në datën e vendimit nga Gjykata apo Agjencia për fillimin e procedurave të likuidimit, të kufizuar në tri paga mujore bruto për person të sjella nga punonjësit të cilat janë pushuar nga puna si rrjedhojë e Vendimit për Likuidim të ndërmarrjes, apo në lidhje me veprimin e ndërmarrë nga Agjencia sipas nenit 6.1 apo 6.2 të Ligjit për AKP-në .

Nga dispozita e lartcekur, mund të konkludohet se, punëtori/ja gëzon të drejtën dëmshpërblim nëse:

- a. pagat e punonjësit, në këtë rast ankuesit, nuk janë paguar, duke u kufizuar në tri paga bruto,
- b. Marrëdhënia e punës i është ndërprerë si rezultat i Vendimit të AKP, dhe
- c. Ndonjë veprimi tjetër nga ana e Agjencionit, lidhur me administrimin e ndërmarrjes, shitjes, likuidimit etj.

Tutje sipas nenit 40 paragrafi 1.7 parashihet përmbushja e kërkesave përfshirë kërkesat e pasiguruara, përfshirë kërkesat për paga që nuk janë subjekt i trajtimit me prioritet më të lartë.

Në këtë rast ankuesi ka ofruar dëshmi relevante që dëshmojnë se ka qenë punëtor i NSH në kohën e privatizimit të tij dhe se marrëdhënia e punës i ka pushuar si rrjedhojë e vendimit/veprimit të AKP.

NJOFTIMI i parashtruar nga ankuesi si dhe LISTA E PUNËTORËVE e parashtruar nga AKP, argumentojnë faktin se i njëji ka qenë punëtor i NSH gjer me datën e privatizimit, respektivisht 24 qershor 2006.

AKP, asnjëherë, nuk e ka kundërshtuar shumën e kërkuar nga ana e ankuesit, respektivisht nuk e ka argumentuar të kundërtën me çka ankuesit do ti mohojë e drejta në kompensimin e pagave. AKP faktet nuk i kontestuar (*positive litis contestation*) e për më tepër provat e parashtruara, siç u cekën më lart, kanë dëshmuar, vërtetësinë e pohimeve të palës së kundërt, në këtë rast ankuesit. Kjo shihet nga fakti se AKP, në Vendimin e saj, si të vetmen arsye mbi refuzimin e kërkesës e potencon vetëm se çështjen e parashkrimit.

Nga gjitha arsyet e dhëna si më lartë gjykata konsideron se ankuesi ka arritur që të dëshmojë të drejtën në kompensim, sipas nenit 40 paragrafi 1.6 pika 1.6.1 dhe 1.7, të Shtojcës së Ligjit për AKP.

Në rastin konkret, sa i përket lartësisë së kërkesës kreditore, në kuptim të nenit 2 paragrafi 1 të Ligjit për procedurën kontestimore (*vendosja brenda kufijve të kërkesave*) gjykata vendosi si në pikën 3 të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Çështja e parashkrimit të kërkesave të ankuesit

Ankuesi, ka pranuar njoftimin, nga AKP, dhe me këtë njoftim është informuar si në vijim, citat:

- a. Si pasojë e shitjes së asetëve të NSH ky njoftim është njoftim zyrtar se punësimi juaj përfundon menjëherë (marrëdhënia e punës i ndërprerë me veprim të Agjencisë), dhe
- b. Shumat – pagat e papaguara që u janë borxh do të shqyrtohen sipas procedurave të likuidimit (pranim i borgjit).

Njoftimi nr. 14 i datës 10 qershor 2013.

Ky fakt tregon se AKP përmes organeve të saj e kanë njoftuar ankuesin mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës, duke filluar nga 24 qershor 2006, fakt ky i pamohueshëm që AKP merr dhe pranon obligimet monetare ndaj ankueses dhe fakti tjetër që obligimet do të trajtohen sipas procedurave të likuidimit.

Ky njoftim drejtuar ankuesit paraqet fakt të mjaftueshëm andaj nga ana e gjykatës konsiderohet i pranueshëm.

Gjykata konsideron se ankuesi ka arritur ta dëshmoj, me anë të NJOFTIMIT ashtu siç qëndron edhe në tekstin e saj, se ka punuar pran NSH gjer me datën 24 qershor 2006 andaj pavarësisht pohimeve të AKP, ankuesi ka dëshmuar se ishte punëtor i NSH gjer me datën e fillimit privatizimit, dhe se marrëdhënia e punës i është ndërprerë me veprimin e Agjencisë (neni 40 i Shtojcës së Ligjit për AKP).

AL me anë të vendimit të saj si dhe AKP në përgjigje ndaj rastit të ngjashëm, lidhur me parashkrimin i referohet nenit 608 pika 1 të Ligjit për punën e bashkuar - LPB (gazeta zyrtare e RSFJ 53/76).

Këtë konkludim të AKP-së gjykata e konsideron si aplikim të gabuar të dispozitave ligjore, nga arsyet si në vijim.

Fillimisht sipas NJOFTIMIT shihet se është e datës 10 qershor 2013 (protokolluar nga AKP), gjersa kërkesa kreditore e ankuesit parashtruar me 21 tetor 2013 (shih Vendimin e AL). Kjo tregon se afati 3 (tre) i parashkrimit nuk mund të llogaritet.

Tutje lidhur me parashkrimin e kërkesave, sipas nenit 608 në paragrafin 2 të LPB thuhet:

“Në parashkrimin e kërkesave sipas pikes 1 të këtij neni në mënyrë të ngjashme aplikohen rregullat e përgjithshme mbi parashkrimin e kërkesave, në rastet kur ato kërkesa parashkruhen për tri vite”.

Së pari, duke u nisur mbi parimet e përgjithshme mbi parashkrimin të aplikuara dhe referuar sipas Ligjit mbi marrëdhëniet e detyrimeve (gazeta zyrtare RSFJ nr. 29/78 me plotësime dhe ndryshime 39/85, 45/89, 31/93), dhe duke konsideruar se kërkesa është e natyrës kreditore, në nenin 366 paragrafi 1 thuhet, citat:

“Njohja me shkrim i detyrimit të parashkruar konsiderohet si heqje dorë nga parashkrimi”

Më tutje sipas nenit 370, të po të njëjtit ligj, thuhet:

“ Rregullat për parashkrimin nuk zbatohen në rastet kur me ligj janë caktuar afatet brenda të cilave duhet të paraqitet padia ose të kryhet një veprim, nën kërcënim të humbjes së të drejtave”.

Dispozitat e lartëcekura të LMD, ishin në aplikim në kohën e marrjes së njoftimit.

Dispozita identike parashihen edhe sipas Ligjit të Kosovës (nr. 04/L-077) për marrëdhëniet e detyrimeve (neni 347 dhe 351), dispozita ligjore këto, në aplikim në kohën e marrjes së Vendimit të AKP.

Sipas dispozitave të lartë cekura AKP me vet faktin e njoftimit me shkrim ndaj ankuesit për obligime nga marrëdhënia e punës konsiderohet se ka hequr dorë nga parashkrimi.

Tutje, rregullat për parashkrimin nuk mund të zbatohen sepse veprimi i vetëm i ankuesit, në rastin konkret, ishte kërkesa drejtuar pranë Komitetit të Likuidimit e që afatet dhe procedura e likuidimit rregullohet me ligj të veçantë e në këtë rast me Ligjin për AKP (shtojca e ligjit) dhe se përfundimisht afatet rrjedhin nga momenti i njoftimit së procedurës së likuidimit.

Së dyti, duke u bazuar në nenin 370 të LMD Jugosllav respektivisht nenit 351 të LMD të Kosovës, Ligji për AKP – shtojca e saj, rregullon procedurën e likuidimit të një NSH si procedurën dhe mënyrën e likuidimit si dhe përmbushjen e obligimeve ndaj kreditorëve eventual, afatet e parashtrimit të kërkesave etj.

Si ilustrim, të lartëcekurës, shih nenin 10 të Shtojcës së Ligjit për AKP ku parashihet se çdo procedurë eventuale, gjyqësore, administrative etj, ndaj një NSH e cila tani më ka hyrë në proces të Likuidimit, duhet të ndërpritet.

Përfundimisht procedura e likuidimit të një NSH, bazuar në dispozitat ligjore në fuqi, është e vetmja mënyrë proceduralo - ligjore lidhur me përmbushjen e obligimeve kreditore, si ndaj punëtorëve e po ashtu edhe ndaj kreditorëve tjerë potencial (lex specialis).

Asnjë punëtor apo kreditor potencial, nuk mund ti realizoj të drejtat e tyre kreditore ndaj një NSH, pa hapjen e procedurës së likuidimit nga ana e AKP, dhe referenca si ajo se parashtruesi nuk ka inicuar rast ligjor, konsiderohet i papranueshëm.

Në bazë të nenit 54 paragrafi 1 nenit 74 paragrafi 4 të Ligjit për DHPGJS u vendos si në dispozitiv të këtij Aktgjykimi.

Shpenzimet Gjyqësore

Ankuesi ka paguar taksat gjyqësore.

Në pajtim me nenin 62 të Ligjit për DHPGJS palët i bartin vetë shpenzimet gjyqësore.

Andaj u vendos si në dispozitiv.

Këshillë juridike:

Kundër këtij aktvendimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të DHPGJS brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktvendimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për DHPGJS.

Gazmend Sylaj, Gjyqtar

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

Numri i lëndës: 2023:244852
Datë: 15.03.2024
Numri i dokumentit: 05455706

C-IV-14-0760

Podnosilac zahteva

M M selo U, Opština Kosovo Polje

Protiv

Suprotana stranka

Kosovska Agencija za Privatizaciju – KAP (D.P. Pamučni Kombinat “Yumco” u Likvidaciju),
Ul. “Dritan Hoxha” nr.55, Lakrište, Priština

Posebnakomora Vrhovnog suda Kosova za pitanja vezanim za Kosovsku Agenciju za Privatizaciju (PKVSK), sudija Gazmend Sylaj, dana 15 marta 2024 godine izdaje sledeću:

PRESUDU

- 1. Zahtev za preispitivanje Rešenja Organa za Likvidaciju usvaja se kao osnovanim.**
- 2. Poništava se Rešenje organa za likvidaciju PRN078-0507 datuma 8 Januara 2014 godine.**
- 3. Obavezuje se Organ za Likvidaciju da žaliocu, M M na ime naknade za neisplaćenih ličnog dohotka, isplati iznos od 1,210.05 Euro.**
- 4. Svaka stranka snosi svoje troškove.**

Činjenične i proceduralne okolnosti

Dana 12 Februara 2014 godine, žalilac je pondeo zahtev, navedenu kao tužbu, o preispitivanju Rešenja Organa za Likvidaciju (u daljem tekstu LO) PRN078-0507 od 8Januara 2014 godine (u daljem tekstu Rešenje), kojim je odbijen kao neprihvatljiv zahtev o naknadi ličnog dohotka, u periodu od Novembra meseca 2002 godine pa do Marta meseca 2004 godine, u iznosu od 1,210.01 (jedan dva jedan nula nula jedan) Euro, nad DP Pamučni Kombinat “Yumco”(u likvidaciji).

Žalilac na rešenje LO se protivio zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja kao i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Žalilac u početku je naveo da je Bord KAP-a u održanom sastanku dana 31 Oktobra 2013 godine, njemu je priznao status radnika po objavljenom listu, i koji se nalazi u listi radnika koji uživaju pravo na 20% od privatizacije DP.

Dalje je naveo da obaveštenjem KAP-a, je informisan o prestanku radnog odnosa počevši od 24 Juna 2006 godine. Žalilac također je naveo da Regionalna Kancelarija KAP-a obaveštenjem br. 558 od 10 Juna 2013 je doneo jedan pravni akt o prestanku radnog odnosa.

Po žalioцу, OL pogrešno je primenio zakonsku odredbu člana 608, Zakona o udruženom radu, zbog toga što u tački 2 je navedeno da zastarevanje treba se primenit opšte odredbe o zastarevanju. Dalje po žalioцу, zastarevanje trebalo računati počevši od datuma 24 Jul 2013 godine. Po žalioću i da bi se primenilo zastarevanje onda postupak zastarevanje bi bilo dana 24 Jula 2016 godine.

Iz svih razloga je predlagala da se njegov zahtev usvoji i da se Rešenje OL ukine.

Sa zahtevom je priloženo:

- Kopija Obaveštenja izdato od strane KAP-a, od 10 Juna 2013 godine br. 14. Po ovom obaveštenju vidi se da žalioću je prekinut radni odnos počevši od 24 Juna 2006 godine, kao posledica prodaje putem tendera i da se lični dohoci- neisplaćeni iznos biće odgovornost poslodavca (u daljem tekstu OBAVEŠTENJE), i
- Kopija Rešenja OL.

Osnivajući se nalog suda KAP je dana 9 Juna 2021 godine, podnela odgovor.

KAP je naveo da je zahtev neosnovan. KAP navela da žalilac od Novembra meseca 2002 godine nije vršio nikakve usluge u radu i da nije se vratio u njegovom radnom odnosu. AKP je dalje navela da teret dokazivanja spada nad žalioćem, po zakonskim odnosima Zakona o parničnom postupku. Po KAP-u, osnivajući se na zakonske odredbe Zakoma o oblicaionim odnosima- ZOO i Zakonu o udruženom radu, ne postoji nikakva obaveza nad žalioćem pošto ispunjene obaveze je nemoguć odnosno da je zahtev zastareo (član 137, 361 i 606). KAP je konačno naveo da se poverilački zahtev je zastarevao u smislu Zakona o udruženom radu – ZUR. KAP se referisao odukama suda. Iz svih razloga predlagala da se žalba odbije kao neosnovana i da se rešenje OL potvrdi.

Sa odgovorom je priloženo, kopija komunikacije, e-maila, zvaničnika OL.

Odgovor KAP-a je dostavljeno žalioću dana 15 Jula 2021 godine.

Nije podneto odgovor.

Referišući se odgovoru KAP-a, u vezi predmeta C-IV-14-1490, kojim je podneto spisak radnika DP “Yumco”, vidi se da žalilac bio radnik DP (redni br. 14) i to počevši od 31 Avgusta 1990 godine. (u daljem tekstu SPISAK RADNIKA).

Zakonsko obrazloženje

Zahtev o preispitivanju smatra se osnovanim.

Na osnovu člana 76.3 Zakona o PKVS-u u vezi člana 399 Zakona o parničnom postupku, sud nalazi da relevantne činjenice predmeta su neosporne i donosi ovo rešenje bez zakazivanja ročišta.

Sud smatra da u vezi neisplaćenog ličnog dohotka, predviđeno da kao posledica privatizacije ili likvidacije od strane KAP-a, osnivajući se načlan 40 ANEKSA Zakona o KAP-u, o prioritetima zahteva i interesa, paragraf 1.6 tačka 1.6.1 predviđeno potraživanja za plate zaposlenih koji nisu isplaćeni do datuma dluke Suda ili Agencije o početku postupka likvidacije, ograničena na tri meseca bruto plate kojima je prekinut radni odnos kao posledica Odluke za Likvidaciju preduzeća, ili u vezi postupka Agencije po članu 6.1 ili 6.2 Zakona o KAP-u.

Od gore navedene odredbe, može se konstatovati da, radnik uživa pravo na dohotke odnosno nadonkadu ako:

- a. plate zaposlenih, u ovom slučaju žaliocu, koji nisu isplaćeni, ograničena na tri meseca bruto plate,
- b. Radni odnos je prekinut kao posledica Odluke KAP-a; i
- c. Neke druge radnje od strane Agencije, u vezi administriranja preduzeća, prodaje, likvidacije itd.

Dalje po članu 40 tačka 1.7 predviđeno neobezbeđena potraživanja, uključujući potraživanja za plate koja nisu predmet višeg prioriteta.

U ovom slučaju žalilac je priložio relevantne dokaze koja dokazuju da je bio radnik DP u vreme privatizacije i da se njemu radni odnos prekinut kao posledica odluke/ postupka KAP-a.

OBAVEŠTENJE priloženo od strane žalioca kao i SPISAK RADNIKA podneto od strane KAP, dokazuju činjenicu da je isti bio radnik DP do dana privatizacije DP, odnosno 24 Juna 2006 godine.

KAP, nikada, nije osporila zatraženi iznos od strane žalioca, odnosno nije dokazivao suprotno a šta bi žaliocu bilo negirano pravo naknade ličnog dohotka. KAP dokaze nije osporavalo (*positive litis contestation*) a što više podneti dokazi, kao što su gore navedeni, su dokazivali, istinitost navoda suprotne stranke, u ovom slučaju žalioca. Ovo se vidi po činjenici da KAP, kao jedini razlog o odbijanju zahtava navodi samo stvar zastarevanja.

Iz svih gore navedenih razloga sud smatra da žalilac je uspeo dokazivati pravo na naknadu, po članu 40 paragra 1.6 tačka 1.6.1 i 1.7, Aneksa Zakona o KAP-u.

U konkretnom slučaju, u vezi iznosa poverilačkog zahteva, u smislu člana 2 tačka 1 Zakona o parničnom postupku (*odlučivanje u granicama zahteva*) sud je odlučio kao u tački 3 izreke ove presude.

Stvar zastarevanja zahteva žalioca

Žalilac je primio obaveštenje, od KAP-a i da je ovim obaveštenjem obaveštena kao sledeće, citat:

- c. Kao posledica prodaje imovine DP ovo obaveštenje je službeno obaveštenje da vaš radni odnos završava odmah (*radni odnos prekinut na osnovu radnje Agencije*), i
- d. Iznos – neisplaćeni lični dohoci koja su vam dužni bice razmatrani po postupcima likvidacije (*priznavanje duga*).

Obaveštenje br. 14 od 10 Juna 2013 godine.

Ova činjenica dokazuje da je KAP putem svojih organa obavestila žalioca o prekidu radnog odnosa, počevši od 24 Juna 2006 godine, nesporna činjenica da KAP preuzimala i primila monetarne obaveze nad žaljilje kao i kao druga činjenica da obaveze biće razmatrane u postupku likvidacije.

Ovo obaveštenje upućeno žalioцу predstavlja dovoljan dokaz stoga od strane suda smatra se kao prihvatljivim.

Sud smatra da žalilac je uspeo dokazivati, da putem OBAVEŠTENJA tako i kako stoji u svom tekstu, da je radila pri DP do dana 24 Juna 2006 godine stoga bez obzira navodima KAP-a, žaljilja je dokazivala da je bila radnica DP do dana početka privatizacije, i da radni odnos je prekinut radnjom Agencije (član 40 Aneksa Zakona o KAP-u).

OL svojim rešenjem kao i KAP u svom odgovoru u sličnom slučaju, u vezi zastarevanja, referiše se članu 608 tačka 1 Zakona o udruženom radu – ZUR (službeni list SFRJ 53/76).

Ovu konstataciju KAP-a sud smatra kao pogrešnu primenu zakonskih odredaba zbog sledećih razloga.

U početku putem OBAVEŠTENJA vidi se da je od datuma 10 Jun 2013 godine (zavedeno od strane KAP-a), dok poverilački zahtev žalioца je podnet data 21 Oktobra 2013 godine (vidi Rešenje OL). Ovo naznačuje da 3 (tri) godišnji rok se ne može se računati.

Dalje u vezi zastarevanja zahteva, po članu 608 tačka 2 ZUR-a, ističe se:

“Zastarevanjem zahteva po tački 1 ovog člana u sličnom slučaju primenjuju se opšte odredbe zastarevanja zahteva, u slučaju kad ti zahtevi zastarevaju za tri godine”.

Kao prvo, počevši o osnovnim principima zastarevanja primenjena referišući se Zakonu o obligacionim odnosima (službeni list SFRJ br. 29/78 sa dopunama i promenama 39/58, 45/89, 31/93), i smatrajući da zahtev je proverliacke prirode, u članu 366 tačka 1, navedeno je, citat:

“Pismeno priznanje zastarele obaveze smatra se kao odricanje od zastarelosti”.

Dalje po članu 370, istog zakona, predviđeno je sledeće:

“Pravila o zastarelosti ne primenjuju se u slučajevima kad su u zakonu određeni rokovi u kojima treba da se podigne tužba ili da se izvrši određena radnja pod pretnjom gubitka prava”.

Gore navedene odredbe ZOO, bile su u primeni u trenutku primanja obaveštenja.

Identične odredbe se predviđaju i po Kosovskom Zakonu (br. 04/L-077) o obligacionim odnosima (član 347 i 351), odredbe ove, u trenutku donošenja rešenja KAP-a.

Po gore navedenim odredbama KAP samom činjenicom pismenim obaveštenjem nad žaliocem o obavezama u radnim odnosima smatra se da se odricao zastarelosti.

Dalje, propisi o zastarevanju ne mogu se primeniti, zbog toga što jedini postupak žalioца, konkretnom slučaju, bio zahtev podnet pri Organa za Likvidaciju a da rokovi i postupak

likvidacije reguliшу se posebnim zakonom a u ovom slučaju Zakonom o KAP-u (aneks zakona) i da konačno rokovi počinju teći od momenta obaveštenja o postupku likvidacije.

Kao drugo, osnivajući se na članu 370 ZOO Jugoslavije odnosno članu 351 ZOO Kosova, Zakono o KAP-u – njegov aneks, reguliše postupak likvidacije jednog DP kao postupak i način likvidacije kao i ispunjenja obaveza nad eventualnim poveriocima, rokova podnošenja zahteva itd.

Kao primer, gore navendenog, vidi član 10 Aneksa Zakona o KAP-u gde je predviđeno da bilo koji postupak, sudski, upravi itd, nad jednog DP koja je već ušla u postupku likvidacije, mora se prekinuti.

Konačno postupak likvidacije jedne DP, osnivajući se zakonske odredbe na snagu, je jedini proceduralni-zakonski način u vezi ispunjivanja poverilački obaveza, kao prema radnicima također i prema ostalim potencijalnih poverilaca (*lex specialis*).

Nijedan radnik ili potencijalnih poverilac, ne može ispuniti svoje poverilačko pravo nad DP, bez početka postupka likvidacije od strane KAP-a, kao i referisanje kao što je navedeno da podnosilac nije inicirao zakonski predmet, smatra se neprihvatljivim.

Na osnovu člana 54 paragraf 1 i člana 74 tačka 4 Zakona o PKVS odlučeno ka u izreci ove Presude.

Sudski troškovi:

Žalilac je platio sudske takse.

Na osnovu člana 62 Zakona o PKVS svaka stranka snosi svoje troškove.

Stoga je odlučeno kao u izreci.

Pravna pouka:

Protiv ove presude može se podneti pismena žalba Apelacionom veću PKVSK u roku od 15 dana od dana prijema ove presude. Žalba se mora podneti u skladu sa članom 9 stav 6 Zakona o PKVSK.

(potpisano)
Gazmend Sylaj, Sudija